

Több köpeny, mint esőkabát

„Csurka a térképen sem találta volna meg Tömörkényt, ha Ákos nem hozza ide”

Tömörkényen pártlistán a szavazatok 25 százalékát kapta a MIÉP. Ezután az önkormányzat díszpolgári címet adományozott „a magyarságtudat ápolásáért, a magyarság fennmaradásáért folytatott állhatatos és eredményes közéleti tevékenységéért Csurka István írónak, a MIÉP elnökének”. Egy 1954-es levéltári irat szerint: „Tömörkény kedvelt helye volt Szálasinak, 2-3 esetben tartott ott gyűlést. A nyilas párttagok száma meghaladta a száz főt.” Mi lehet az oka, hogy egy eldugott csongrádi településen két ízben is támogatókra találtak a szélsőséges nézetek?

PÜNKÖSTI ÁRPÁD

Rangos még a galambház is az udvaron. Az etetők fölé döglött verebeket fűztek, de ők nem érik az emberszabású figyelmet. A fehér ruhás alkalmazott után most az asszony jön elém, és vezet fel az üzem fölötti emeletre, a ház urához. A hetven év körüli férfi kioktat, elítéli lapunkat, legyilkosozza Hornt. Téveszméiről véleményt kell mondanom, aztán búcsúzom. Marasztal. Szóba hozza, hogy '90-ben az SZDSZ becsapta. Távozóban megemlítem Szálasit. Járt itt, feleli, és kérdező: igazságos, hogy gazdasági, üzleti és sajtóposztokon „azok” voltak, hogy Palesztinában mások nyakára települtek? Nem nevezi meg, kikről beszél. Allunk a kocsinál, fölöttünk galambok. Idill.

– Elbutított emberek közé mindig kerülnek hangadók – mondja Köhegyi Sándor nyugdíjas tsz-elnök. – Annak idején Szálasiról, ma Csurkáról nem is tudták volna, kicsodák, ha nem hozzák ide őket.

A nyugdíjas tanító azzal menti a Szálasit, hogy nagyon akart élni ez a nép. A külterületből 1893-ban alakult község határának egy része a Pallavicini-birtokhoz tartozott. Szemre nyoma sincs a cselédműltnek. A szorgos Tömörkény a hegyet is elhordaná. A környéken ez az állítólag szegény falu az egyik legszebb, legrendesebb település.

Pálnok Rudolf újságot olvas. A szomszédját keresem, de nincs otthon, a nyitott nagykapu becsúszta. A nyugdíjas könyvelő szűkszavúan szól a nyilván-tartásról.

– A hat szatócából egy volt zsidó.
– Faragónak hívták – érkezik segítségül a felesége. – Elment a családjával együtt.
– Talán elvitték – mondom.
– Nem tudom. Nem jöttek vissza.

Zöld ing előlgebe

Másoktól hallom aztán, hogy a Nyilaskeresztes Párt helybéli vezetője pedig Pálnok Rudolf szatócs bátyja, a jó képességű, Pesten is járatos György volt. Mennek vissza hozzájuk, de csukva a kapu, még a kutya is kinn rekedt. Benyúlok, nyitom a kallantyút. A gazda nem küld el.

Tizenketten voltak, a 6 legkisebb. Tizenéves volt, nem tud semmiről. 1945-ben összeszedtek 40-50 nyilast és bevitték őket a félegyházi sárgaházba. Köztük

volt ő is. Megverték, de elengedték. A többieket hetekig benntartották. György a háború végén Ausztráliába ment, újránősült, 1953-ban ott halt meg. Ő negyven évig ugyanabban a gazdaságban dolgozott, nem volt bántódása a bátyja miatt. A pártba nem lépett be. Már egy testvére sem él.

Kajtatom a tanúkat. A falu kitörölte történetéből a nyilasemléket – csak a morzsák maradtak. Szálasitől feltehetően 1943-as gyűlésére a csendőrséget is kivételesen Tömörkénybe. A magamentő emlékezés szerint, a nyilasok zöme majorbéli cseléd volt, húsz holdat ígértek nekik, s „előlgebe” zöld inget kaptak. Am a szentesi levéltárban a járási főszolgabíró korabeli iratai között ott a jelentés: „A párttagok száma hozzávetőlegesen 30-35, ezek majdnem kivétel nélkül az iparosok és kereskedők közül kerülnek ki.” Atrocitásnak nincs nyoma, igaz, azt nem a falvak nyilasai követték el, legalábbis nem a lakóhelyükön.

**Tömörkény
Csongrádtól
18 km-re délre,
Duna-Tisza közeli
okhátságban fekszik.
sútállomása nincs.
z 1880-as években
2500 lehetett
a falu lakossága,
de ekkor még
dszenthez tartozott.
nálló közigazgatási
településsel
3. május 17-én vált.
utóbbi évtizedekben
lu népessége erősen
ken. 1960: 3844 fő,
1995: 1980 fő.**

Kovács László szövetkezeti elnök három szomszédfalui ismeretében állítja, hogy a tömörkényiek a legintelligensebbek, legtürelemesebbek: jobban irányíthatók, nyugodtabbak, nem izgágák, nem szélsőségesek, hallgatnak a szóra, de talán másoknál könnyebben befolyásolhatók.

– Ha itt nálunk a volt párttitkár, a mai polgármester, dr. Thirring Ákos nem ta-

Csurka István és dr. Thirring Ákos a díszpolgárrá avatáson

ENYEDI ZOLTÁN FELVÉTELE

lálja ki a MIÉP-vonalat, senkinek eszébe nem jutott volna. Ha a Munkáspárthoz áll, Thürmer lett volna a díszpolgár. A nép nem érdemli ezt a sorsot akkor sem, ha ő választotta meg Thirringet. Tömörkény Csurkával nem kapott kitüntetést.

– Viszont hét határban híres a polgármesterük!
– Nagy teher ez a falunak. Nem hiteles, lehetetlen személyiség. Tömörkénynek egyszerűbb ember is jó lenne, akinek nincsenek világra törő tervei. Neki nagyobb település kellene.

1990 óta Csongrád megyében a sikerpártok, a váltópártok nyernek. Először az MDF, aztán az MSZP, most a Fidesz. Tömörkény nem illik a képbe! 1945 és '47 között a kiszagdapárt 60 százalékos többséggel állt. A Pöfiffer Zoltán radikális Magyar Függetlenségi Pártjához. 1990-94 között igen erős volt aztán eltűnt az Agrárszövetség. Jött helyette a MIÉP.

A Nádás büfét még Csongrádon is ismerik. Ha Thirringnek sikerül becsukni, semmi kár nem érte volna a hazai vendéglátóipart, de a helybéli ellenzéknek annál inkább. Sőt a demokráciát is. Ugyanis egyedül a MIÉP színeiben képviselő-jelöltként induló Thirring tartotta választási gyűlést a szép, új tornacsarnokban, a többi jelölt leginkább ebben a kuglipályára emlékeztető nádfedeles hodályban.

A Nádás nyugdíjas csaposa közéleti figura. Bánfi József az Alkotmány Tsz Kossuth-díjas elnökének is volt a sófője. (1962-ben kapta meg a falu a hat elemi végzettségű Kiss Tamást elnöknek, és 58 milliós hozományából épültek a halastavak.) A csapos vezetett buszt is, ő volt a focisták intőzője, szertárosa, mindene. A „sportszerető közönség” őt javasolta díszpolgárnak, mire Thirring azt felelte: ha a többség írásban támogatja, díszpolgár lehet – bár a címet nem népszavazás, hanem az önkormányzat ítéli oda.

A Nádásban akadok össze Kiss János gazdálkodóval, az MSZP-szervezet vezetőjével. Ő hívja fel a figyelmemet, hogy Tömörkényben az MSZP listán megelőzte a MIÉP-et. A két forduló közötti falunapon adták át Csurkának a kitüntetést, és utána ötvennel kevesebben szavaztak Thirringre. Az egyeteméről, főiskoláról meg hazatelefonáltak a gyerekek, hogy igaz a Csurka-ügy, mert cefetül csúfolják őket.

– Csurka a térképen sem találta volna meg Tömörkényt, ha Ákos nem hozza ide!

– Thirringnek óriási a hatalmi vágya – szól közbe a gumiarú Bánfi. – Először a KISZ-ben foglalt el tüzelőállást, aztán a csongrádi pártbizottságon, majd jött a kiszagdapárt, a polgármester-szövetség, a Metész, a MIÉP. Észileg talán nem találnánk ilyet, de emberileg!

Tegyük hozzá: az MSZP 1989-es kongresszusán ő alapította a vidékpartit, aztán szerette volna létrehozni saját pártját is, a Falusi Önkormányzati Vállalkozói Gazdapártot (Főveg?). A kiszagdapárt helyi szervezete viszont ráment Thirring belépésére: kettévált.

Ha a hosszú faasztaloknál távolabb húzódk valakivel, tiszteletben tartják beszélgetésünket, ha közelebb ülök a pult-hoz, a fekete-fehér tévé hangját is kikapcsolják és röpködnek a beköpek.

– Annyi a politizálás, mint egy városban sem – mondja a sokdioptriás.

– Itt több köpönyeget elszaggattak, mint esőkabátot! – mondja egy ifjú.

– Ha a nyilasok élnek, még több lett volna a MIÉP-szavazó – köti össze fene se tudja, milyen alapon a két pártot a strandpucos söröző.

Másnap a kocsim szelvédjére tűzött cédulán délután négyre a Nádásba hív egy ismeretlen. Ő nem akar szerepelni, csak a Délvilág 1988. december 15-i számát hozta, benne az Állatorvos a közéletben című cikket. Azt mondja ebben a 38 éves Thirring: „nem a párt az elsődleges, hanem a szocializmus, az ország sorsa”. Ezután négy nappal lett a Csongrád városi pártbizottság társadalmi titkára. Később megkapta Király B. Izabella díszfokosát. Szép pályáiv. Ő azt állítja, hogy ugyanazokat a nézeteket képviselte régen is, mint most. Ja, így – így még nehezebb.

Írás közben nézegetem az 1993-ban készült tömörkényi címet. Thirring Ákos névjegye is címeres. A rajta szereplő szövetkezeti hal meg a vörös palánk az ő múltjára is utal.

Fecskeláb

A MIÉP egyik szelídszívű helybéli jelese arra kér, hagyjam nevét. De mindenképp segítsek sínbe rakni egy kis fecske lábát. A szőke férfiből sugárzik a gyengédség. Az apja még Veres Péter „katonája” volt, parasztpárti vezér. Ő MIÉP-es.

– Csak ráfogják, hogy szélsőséges – köti rá a gyufaszállásra az utolsó cernát. – Tévedne a világ? – nézek rá.

– Valahol egy kicsit mindenki antiszemita – mondja miközben a beteg fecskét beteszi a kalitkába. Pártjuknak 32 kétkézi, szegény ember a tagja. Nem értelmiségiek. Ő nem ért egyet az Európai Unió és a NATO-csatlakozás elutasításával. Thirring radikálisabb náluk.

Nem csodálom. Az ő múltjával bizonyítani kell. Elősként ugrik talpra, amikor Horn Gyula kijelenti, hogy csak a bolond örül a MIÉP parlamentbe kerülésének. Mérlegeli, hogy becsületért miatti bepereli a miniszterelnököt. Önreklámnak is jó. A tömörkényi halandó meg tűnődik: akkor ő hogy merjen szólni?

– A díszpolgári címmel azért esett Csurkára a választás, mert ellaposodna a kitüntetés, ha mindig tömörkényi kapná.

– A kihívó gesztussal ettől megmenekültek, gondolom magamban. – Azért választotta Ákos, szóval az önkormányzat Csurkát, mert hathatósan képviseli a tömörkényi érdekeket.

Csak tudnám, miért jobb a falunak a messi pártoló, mint a körzet egymást követő parlamenti képviselői, akiket Thirring szinte kiutál a faluból.

A szelídszívű MIÉP-es elmondja, hogy a nagy sakkos Gera Ferenc, a párt helyi elnöke úgy lett „szénator” – helyi képviselő –, hogy hárman lemondtak, nem voltak hajlandók Thirringgel dolgozni: becsapták a népet! Lehet, bár én úgy látom, akik ismerik a polgármestert, hajlamosak megérteni őket.

– Kacifántos ember, annyi szent – hőkent meg a szelídszívű.

Aztán arról beszél, hogy a képviselő-testületük úgy döntött, minden törvényes módon támogatják a Metész tüntetését.

Ott is volt az önkormányzat autóbuzsa, markolója, mentőautója, személykocsija. Az üzemanyagot és a mobiltelefonokat szerinte a MIÉP adta. A polgármesteri hivatali dolgozók is ott voltak – de szabadságot vettek ki!

Thirring elismeri, hogy közpénzből tüntettek, de nem a saját, hanem a tömörkényi gazdák érdekében.

Beszélgetésünk után hallom aztán, hogy a környező települések közül Tömörkényben állapították meg a legmagasabb árat a földiák gázbekötésére. Ráadásul külterületen nem fizették vissza az állami támogatást – lehet, hogy törvénytelenül. Mert szóban könnyebb vállalkozóbarátnak lenni.

Thirring Ákos, MIÉP-képviselőjelölt polgármesteri pecsétes szórólapon fordult választópolgáraihoz: „bár az országos és a megyei listáról is van esélyem a képviselőség elnyerésére, én mégis inkább az egyéni, területi választást szeretném megnyerni. A község szülőtte még nem állt ennyire közel ahhoz, hogy parlamenti képviselő lehessen”. Messzi lett az a közel. A szórólapon azt is írta: mindenképp indul az őszi önkormányzati választáson, a választást értékelő párt-összejövetelen megpendítette, hogy lemond.

– Én támogatnám a lemondási szándékát. – Felnevez a szelídszívűre. – Ide teljes értékű ember kell.

Három nap múlva elkap a szelídszívű, hogy utána nézett Szálasinak. Ahhoz aztán nekik semmi közük. Biztos, hogy egy tagjuk sincs azokból a familiákból. Lehet, hisz az nem jelent semmit, hogy ötven évvel ezelőtt a falunak ugyanazon a részén szerveződött a nyilaskeresztes párt, ahol most a MIÉP. A hazai választási szokások kialakulatlanága, a tömörkényiek ide-oda csapódása miatt nem is sejtethető, hogy a két szélsőjobboldali párt akkori és mai hívei között van-e családi kapcsolat is. Politológiai, szociológiai üzenete lehetne a két tagnyilvántartó-lista egymás mellé helyezése, ha kiderülne, hogy például a néhai Berényi Pál kereskedő, Fekete János bércsépő, Pölös Antal földműves, Tóth Sándor asztalos, Bánffy Márton kovácsmester és mások miért lettek nyilasok, s utódaik milyen nézetet vallanak. Csak ilyen összevetésből tudhatnánk meg, hogy a reménytelenség, a radikálizmus vagy mi más száll apáról fiúra.

Letiporhatja a falut

– Mióta Ákos a polgármester, kaptunk telefont, gázt. Felépült a szeretetház. Fákat ültetett, a temetőt rendben tartja – sorolja többek között a tornatermet is kihagyva Pálnok Rudolfné. A szép Tömörkény százmilliókkal fejlődött, bár a hamvába holt polgármester-szövetség felhívásában Thirring a sorvadást, a pusztulást vizionálta. Megjegyzendő, amikor 1994-ig hét ellenzéki képviselő „akadályozta” a munkáját, látványos dolgok történtek a faluban, amióta nincs ellenzék, mintha töp-pednének az eredmények. Lehet, persze, hogy ennek nem a demokrácia hanyatlása, Tömörkény tömörkényé válása, a falu végtelen kettéosztottsága az oka, hanem az, hogy a mester többet boldogítja az országot.

Kósa Gyula levele

„Tömörkény – a botrányok települése – és polgármestere dr. Thirring Ákos kereste legújabb politikai érvényesülésének megfelelő szervezetet. ...gyorsan közénk állt és megválasztotta magát Csongrád megyei elnöknek annak ellenére, hogy csak földtulajdonnal rendelkező mezőgazdasági termelő tölthet be vezető tisztséget a Metészben. Nem jó szemmel néztük ténykedését, mert állandó vagdálózásával, zavarkeltésével, mindenpárt-ellenes tevékenységével jelentős erkölcsi károkat okozott a Metésznek. Tevékenysége abban merült ki, hogy tüntetésekre kötelezte az embereket, akik a szóbeszéd szerint mind önkormányzati alkalmazottak voltak. Olykor a tüntetők traktorjaikba Thirring jóvoltából üzemanyag került. Nem tudni honnan, de remélhetőleg nem az önkormányzat és az adófizetők pénzéből. Azokat az utakat, melyeket a MIÉP és Metész ügyeinek intézésére használt önkormányzati autót, sofőrrel, telefontal, videokamerával és annak kezelőjével önkormányzati pénzen végezte, végzi.

Panaszkodnak a tömörkényi gazdák, hogy bosszúállól... Be kívánja zárítani a neki politikailag nem tetsző vendéglőt. A sajtóban pedig a legalaptalabb és legmocskosabb cikkeket jelenteti meg a Metészről és vezetőiről, miután a Metészből nem csinálható MIÉP-et Thirring elvtárs.

Ezt a tevékenységet megelőzve az országos elnökség 1998. február 14-én felfüggesztette tagsági viszonyát. ...a Metész Csongrád megyei szervezetét teljesen szétverte, aki nem az ő notáját fújja, azt kiüldözi. Jelentős pénzekkel a Metésznek nem tud elszámolni.”

(Az 1998 májusában a Délvilág Szerkesztőségének írott, ám ott nem közölt)

De vajon a fejlődés miatt van Thirring Ákosnak akkora bázisa, hogy csatasorba állásával az itt négy éve 1,3 százalékos szerző MIÉP a pártlistán 25-öt kapott, az ő MIÉP képviselőségére pedig 40 százalékosan szavaztak? A kérdést annak a Csányi Lászlónak tettem fel, aki az önkormányzati választás szerint Tömörkény egyik legnépszerűbb polgára.

– Thirring táborának egy része a leggyorsabb, legkönnyebben befolyásolható emberekből toborzódik – amit mutat, hogy követik politikai kanyarjait –, meg azok közül, akiknek kevés is elég: egy vacsora, egy kirándulás az önkormányzat buszával, Poór Péter nőtaestjére ingyen belépő, egy kézfogás, egy kis borsóvetőmag, vagy az, hogy „együtt énekeltem a polgármesterrel”. Úgy gondolom, a szociális segélyt, tüzelősegélyt igénylők zöme is részavaz. Találkoztam nem egy emberrel, aki nem hiszi el, hogy Thirring nem tudja meg, hogy a fülkében hová teszi az X-et.

Fekete Gábor gazdálkodó a felszre utalva mondja: – Addig él egy település, amíg értelmisége van. Itt még van, de nem hallani a hangját.

Pedig egy része lármás ám. Ahogy kihúzom a faluból a lábam, a postaládámban, faxaimon, főnökeimnél záporozik Thirring és a képviselő-testület minden tagja által aláírt, fenyegetőzésekkel körített bejelentés, feljelentés, nyilatkozat-visszavonás. Tőlem féltik a jó hírnevüket.

– Kilenc cseléd meg egy főúr! – legyintett rájuk az egyik helybéli kisgazda. Nyilván nincs igaza, mégis szomorú a helyzet. A megkérdett képviselők közül senki sem tudott felidézni egyetlen kemény vitát sem, hát még Thirring lezavazását. Pedig 1997-től kezdve illegálisba vonult az önkormányzat: egy fia határozatot sem küldtek el a megyei közigazgatási hivatalnak. Hetekkel ez előtt fel is szólították a képviselőket, hogy a polgármesternek adjanak fegyelmet kötelessége vétkes megszégése miatt. Ám ez a testület inkább visszaadna az önállóságból annyit, hogy a fegyelmet a „megyei tanács” osztogassa. Végül Thirring megkönyörült rajtuk: megígérte, hogy megváltozik.

Vitatkozhattak volna azon is, hogy a gyermekvédelmi támogatás igényléséhez a betétkönyvek tartalmát, számát fesszegető – törvénysértő – kérdőívet adtak ki, majd hónapokig nem fizették a támogatást. De efféle esetekben náluk a jegyzőt szokás elővenni, pedig a betétek titkosságáról minden józan eszű ember tud.

– Miért hagyta ott Tömörkényen a jegyző állást? – kértem dr. Csölle Kálmántól Tiszakécske város jegyzőjétől.

– Lemondással jöttem el, amit csak akkor választ ez ember, ha ez az utolsó lehetőség arra, hogy ne kövessen el törvénysértést. Az önkormányzati törvény nem nyújt kellő védelmet a jegyzőknek. Ha a polgármesterrel nincs jó viszonyban, felkötheti magát. A jegyző senkire sem tud támaszkodni.

– Ezután nem is merem Thirringről az emberről, a főnökről kérdezni.

– Legyen elég annyi, hogy szatyorba gyűjtötte a postát és amikor kérdeztem, miért nem iktatjuk, azt mondta, mert rossz hír van benne. De lényeg a jelenség mögött van: ha a polgármester letiporhatja a falut, akkor az önkormányzati törvénnyel van a baj.

„Törjön el a kezem!”

Tömörkényen ilyesmi történt. A vezetés elszakadt a falutól. Nagy hagyománya ellenére utoljára 1991-ben volt falugyűlés. Az előző – nem „cselédkekből”, hanem hét ellenzéki képviselőből is álló testület – hiába szorgalmazta, álljon ki Thirring a község lakói elé. Aztán az új

testület a falugyűlés helyett már csak az adott témájú közmeghallgatást törvényesítette. Így aztán az ország költségvetését ismerhetik a tömörkényiek, a falujukét kevésbé.

A jó beszélőkéjű Thirringet zavarhatja az ellenvélemény. Falugyűlés helyett cikkekkel érintkezik a községével – visszabeszélés nincs –, ő a Délvilág havi körzeti mellékletének egyik leggyakoribb szerzője. (Ezeket a lapszámokat megveszi az önkormányzat, s a kiválasztott boltokban ingyen osztogatják.)

– Emberekkel bálni, nem lehet megtanulni, arra születni kell – mondja a szelíd szívű. – Thirring egyedül csinál mindent.

Magam is tapasztaltam.

– Harmadszor vagyok itt – sóhajt egy asszony, amikor a titkárnő kihirdeti a 10-15 embernek, hogy a fogadóóra elmarad, ma nem lesz benn a polgármester úr (a MIÉP meghívására a parlamenti megnyitón vett részt).

– Miért jöttek? – kértem az asszonyokat már a biciklitárolónál.

– Ne keresse a miértet – feleli az egyik.

– Engem ezért fizetnek.

– Engem meg azért, hogy hallgassak. Ha nem hallgatom, nem fizetnek.

– Törjön el a kezem, ha odahúzom neki még egyszer az X-et! – mondja a társa.

Akárcsak Csölle Kálmán jegyző úr, Csányi László pénzügyi vezető is lemondott az állásról az önkormányzatnál, még ha átmeneti munkanélküliség várt is rá.

– Pénzügyi területen nem lehet úgy dolgozni, hogy a főnök két-három hétig szaladgál a táskájában be nem iktatott fontos iratokkal és számviteli dokumentumokkal. Itt a régi hivatali apparátusból talán egy személy, ha maradhatott a községhez. Voltak is munkaügyi perek, amire milliók mentek el.

A pereskedés lételeme Thirringnek. Mivel a megyei lap vonakodva közölte a helyi politikai szereplők válaszait a polgármesternek, ők nyomdai úton sokszorosított nyílt levelet intéztek hozzá. Az ebben foglaltak miatt 50-50 ezer forintos kártérítésre ítélték Csányi Lászlót és Fekete Gábort. Aztán válasza miatt viszontperelték Thirringet, s nekik – első fokozaton – 100-100 ezer forintot ítélték meg.

Hajdú János képviselő azt nyilatkozta, hogy Tömörkény szélsőséges, antiszemita, rasszista nézeteket valló egyének szégyenletes gyülekezőhelye. Mintha az önkormányzat jó hírt vonta volna kétségbe, a kijelentést magukra vették és pert indítottak ellene – az önkormányzat ingyen pereskedhet! –, amit első fokozaton elvesztettek. Thirring szerint két-három munkajogi perük volt, a személyiségi jogvédelem miatt folytatott 6-8 per többségét megnyerte, s gazdasági pereikben is nyeresre állnak. Szerinte a feszült politikai helyzet miatt van ennyi eljárás körötte. Tavaly nyilatkozott a Népszabadságnak, majd hetek múlva pert akart indítani a lap ellen. Elfelejtette, hogy a szöveget jócskán átrívva küldte vissza, s azt közöltük.

Gondolom, az Alkotmánybírósághoz sem élénk politizálása miatt kerültek a mai tömörkényi önkormányzat legelső rendeletei. Az AB 1997-ben megsemmisítette a polgármester, az alpolgármester és a képviselők költségterítéséről, természetbeni juttatásáról, továbbá kiegészítő jövedelmét pótló átalány megállapításáról szóló rendeleteit. Nem fizethető ki a polgármesternek 40 ezer forint költségterítés a szolgálati lakás fenntartására, ruházkodására, hivatalos vendéglátásra, továbbá a képviselőknek évente tíz mázsa szemestakarmány, illetve húszezer forint átalány. Szabálysértőnek találta az AB azt is, hogy ezeket a rendeleteket az önkormányzat zárt ülésen hozta. Most a Számvevőszék kötelezte őket 6,6 millió

forint jogtalanul felvett normatív támogatás visszafizetésére. 1994-re 86 millióért kívánták felépíteni Hódmezővásárhelyen közösen a 30+10 ágyas szociális otthont, amelynek a beruházási költségei 120 millió körül tartanak, s annyi az ápoló, ahány a gondozott (4-5), de a támogatást teljes létszámmal igényelték. A Rózsafüzér Szociális Otthont – nevét a több tízmillió forintot adományozó, német Rosenkranz úr után kapta –, a szeged-csanádi püspök avatta két éve. De az impozáns épületnek csak most lesz működési engedélye.

A hatalom nem érdekli

Nagy a szaladgálás, mielőtt bebocsátanak bennünket dr. Thirring Ákoshoz. A várakozó helybelieket elküldik, a parkosításból kiemelik a volt fotóst, aki mellékesen a videokamerát is kezeli, s ő aztán rögzíti szemrebbenseinket is. (A többórás filmet aztán Thirring bemutatta a képviselőknek.) Velem ellentétben a mester magnóra is vette a beszélgetésnek legalább az elejét, ám a szalagot elfelejtette megfordítani, cserélni. Beültették még a törvényesség örét, a jegyzőt is.

Bármit kérdek, Thirringnek mindenre van kádenciája. Milyen vezetőnek tartja magát? Olyanak, amilyenek a választók, akik 1985-ös tanácsagsága óta hatszor részavaztak. Csurka díszpolgárrá választásával kapcsolatban azt feleli, hogy más „idegen” is megkapta, hogy zúgó taps fogadta a díjátadást. Mondom, hogy egyetlen választási eredményből sem lehet kiolvasni, hogy a többség Csurka-párti lenne, sőt kiűntetése után ötvennel kevesebben szavaztak öre! A felelet: miért nem arról beszélek, hogy falujában megnyerte a választást, megverte Nemcsók Jánost (11 szavazattal).

A doktor úr nem elemző alkat. Nem a kérdésre válaszol (lásd bevezető), hanem gondolkodás nélkül visszautasítja a szélsőség feltűnése közötti párhuzamot. A MIÉP „se nem jobb, se nem bal: magyar”. Ő is azt hiszi, ha egy párt a parlamentben van, akkor demokratikus is. Szerinte megbélyegzem a falut.

– Miért fogyóeszköz Tömörkényben a jegyző és a pénzügyi vezető?

Ezt csak az ellenfelei állítják. Belebonyolódik abba, hogy csak három-három volt belőlük, a többi kettő-három-négy csak ideiglenesen töltötte be a posztot. Leleplezi, hogy csak az önkormányzati választást szeretné befolyásolni a Népszabadság! Itt a fejlődés a jellemző – és sorolja a gyarapodás tényeit.

Arra a megjegyzésemre, hogy autokrata, azt feleli, hogy nem gyenge polgármesternek, nem pojacának szegődött.

Mondom, rég képviselő lehetett volna, ha az MSZP-ben vagy a kisgazdáknál marad. A felelet: ő elvtelenül nem ülne egy székbe sem, őt a hatalom nem érdekli. Nem az ő egyéniségének a korát éljük.

Emiatt azért ne bánkódjunk.

– Elképzelted, hogy lemond?

Ezt nem a Népszabadságban kívánja nyilvánosságra hozni.

Nemes ügy

Thirring beszámoltatott Csurka Istvánna a cikktervéről, mert a pártelnök azt üzeni a titkárnőjével, hogy forduljak György Péterhez vagy **Eörsi Istvánhoz** e nemes ügyben, és ők megadják a választ.

Csurka a díszpolgári cím átvételekor arról beszélt: „öröm lenni ilyen községben, mely úgy van vezetve, hogy ne lopják el a köztárgyat. Bárcsak államunk vezetői is megtanulnák ezt Tömörkény község önkormányzatától és polgármesterétől!”

Ez még a régi kormány idején hangzott el, de a mai Tömörkényről.

Az önkormányzat képviselő-testülete másoktól félti a hírnevét